

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010621
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718010621.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovanej L. Š., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 09. 10. 2019 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaná L. Š., rod. Š., nar. XX. XX. XXXX v Ž. N. S., trvale bytom D., adresa pre doručovanie F. E., C. XXX/X, A. A.,

uznáva sa za vinnú, preto že

ako rodič B. X., nar. XX. XX. XXXX a P. Š.?, nar. XX. XX. XXXX, povinný sústavne sa starať o výchovu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle § 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v mieste svojho vtedajšieho bydliska vo D., W. S., nedôsledne pristupovala k výchove svojich detí, čím vytvorila podmienky na vznik nežiaducich návykov a sklonov v podobe dlhodobého záškoláctva, pričom v školskom roku 2017/2018 v období od 01. 02. 2018 do 26. 06. 2018 na Súkromnej škole s materskou školou v K., F. XX/XX, maloletá B. X. vymeškala celkom 245 neospravedlnených vyučovacích hodín a maloletý P. Š.?vymeškal celkom 290 neospravedlnených vyučovacích hodín,

teda

z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchala

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanú určuje skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 04. 10. 2018 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/251/18/6611 obžalobu na Ľ. Š., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaná Ľ. Š. sa na hlavné pojednávanie dňa 09. 10. 2019 nedostavila, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovanej na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonomnom poučení uviedla, že si je vedomá skutočnosti, že syn a dcéra nechodievali do školy pravidelne, osobne to nezvládala, so synom mala veľké problémy a pravidelne ju napádal, veľakrát sa domov vrátil pod vplyvom alkoholu. Deti dala na vlak a následne sa jej vrátili, odmietali chodiť do školy, často chodievala aj za sociálnou kurátorkou pani D., pričom úrad vedel o tom, že jej deti odmietajú chodiť do školy. Syn vedel, že má nariadené psychiatrické liečenie, tak ušiel z domu a večer sa vrátil opitý. Nevedela uviesť, prečo to neoznámila na polícii, asi mala, syn ju zničil. Ďalej uviedla, že deti mali v škole zabezpečenú celodennú stravu, vracali sa domov až večer. V škole sa zvykli pripravovať na vyučovanie, vo D. nemali podmienky doma na prípravu do školy. Z úradu práce jej často chodievali kontroly, deti vždy našli doma, ale P. nie, buď spal alebo bol preč. Syn bol poriadne drzý, voči nej agresívny, aj fajčí aj pije. Keďže mala doma ešte ďalšie dve maloleté deti, tak nebolo možné chodieť s deťmi do K., boli chvíľu aj vo D., ale to odmietali chodiť do školy úplne. Ona si uvedomovala, že deti mali pravidelne chodiť do školy, prosila ich, plakala, ale nedalo sa nič robiť. Mala aj odobraté prídavky na deti. Jej druh bez jej vedomia predal rodinný dom v K., v ktorom bývali, a priviedol ich do maximálnej biedy a špiny do D. na W. S.. Mávala čisto, o deti sa starala, ale vplyvom prostredia sa jej deti začali meniť a odcudzovať, boli agresívne, odmietali všetko, čo od nich chcela, a odmietali chodiť aj do školy. Nepomohlo ani to, že kvôli tomu chodievala na sociálku. Bola z toho zúfalá, doma zažívala aj násilie, druh ju bil aj pred deťmi, bývala tam jeho celá rodina, ona odišla do A. A., lebo sa ich bála. Keď jej druh zatvorili, tak ju jeho mama zbila, deti nechala pri kamarátke, lebo unimobunky mali búrať, a bola taká milá, že bola s nimi celý čas, kým ich neodobrali. Vedela o to, že deti jej majú odobrať, vraveli jej to sociálni pracovníci. Dovtedy sa o ne riadne starala. Do školy ich skutočne posielala, ale vždy sa jej od vlaku nakoniec vrátili. Syn chcel byť chlap a dcéra sa tvárila ako dospelá a držala s bratom, chcela ho napodobňovať. Nevedela to vyriešiť, preto sa obracala na sociálku.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá poškodená V. K. D., ktorá po zákonomnom poučení uviedla, že rodina sa prisťahovala do obvodu ich úradu vo februári 2017. Už v máji 2017 ZŠ v K. avizovala neospravedlnené hodiny za P. aj B.. Od septembra 2017 boli obaja žiakmi v ZŠ vo D., od 23. 10. 2017 bol Andrej preložený do K. a od 06. 11. 2017 bola do K. preložená aj B.. Rodina bola opakovane monitorovaná z dôvodu zanedbávania povinnej školskej dochádzky, a tiež bolo nahlasované neprímerané správanie P.. Dňa 21. 10. 2017 bol druh obžalovanej vzatý do väzby pre nebezpečné vyhrážanie, on je otcom B., ale P. má iného otca. Od vtedy úrad eviduje aj problémy so starostlivosťou. Obžalovaná odišla cca na 2 mesiace do Ž. N. S., potom žiadala úrad o vybavenie krízového centra, pretože sa nemala kam vrátiť, avšak odmietla krízové centrum v A. a V., ktoré jej úrad vybavil, a vrátila sa na W. S.. Aj cez ZŠ v K. opakovane riešili hospitalizáciu P. na psychiatriu, čo však matka nechcela, a od marca bolo zase avízových veľa neospravedlnených hodín. Obžalovaná im uvádzala, že deti odprevadila na vlak, ale že jej potom ušli, keďže ich neodprevádzala až do K., pričom ich odmietla dať na internát. Mesto jej tiež neskôr ponúklo ubytovanie, keďže sa nachádzala v záhradkárskej oblasti, ktorá sa mala búrať, ona to však odmietla. Dňa 26. 06. 2018 úrad prišiel do záhradkárskej oblasti, kde našiel deti samé, pričom matka už bola asi tri dni v A. A., nechala ich tam samé, preto aj za asistencie polície šli na hospitalizáciu, pretože boli zanedbané, a neskôr, na základe neodkladného opatrenia, boli všetky deti

umiestnené v C., teda okrem P., ktorý je vzhľadom na jeho problémové správanie od augusta umiestnený v Reedukačnom centre Č.. P. mal byť nastavený na psychiatrickú liečbu, ktorú však matka zanedbávala a nedodržiavala liečebný režim, a taktiež bola opakovane zastihnutá pod vplyvom alkoholu.

Svedkyňa V. V. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že deti učila na Súkromnej spojenej škole v K., čo bola škola zriadená špeciálne pre rómske deti. Pokiaľ rodina bývala v K., deti chodili do školy, v tom čase to bola jedna z usporiadaných rodín, chodili do školy čisté, upravené a pripravené na výučbu, matka sa o nich starala a mala záujem, riadne ich vodila do školy. P. začal mať problémy so správaním, matka súhlasila, že bude hospitalizovaný na psychiatrii, kde mu aj potom bola nastavená liečba. Jej druh v podstate vybavil, že predajú dom v K., a ich známy im predá nejaký super dom vo D., z čoho nakoniec bola nejaká chatka. V marci odišli a začali chodiť na ZŠ vo D.. Ešte boli v kontakte, aj do D. im osobne ešte nosila nejaké oblečenie, avšak po nejakom čase im začali volať zo ZŠ, že deti majú neospravedlnené hodiny, že P. má problémy so správaním, pričom deti sa chceli vrátiť späť do K.. P. bol u nich potom na internáte, potom prišla aj B., ona osobne bola deti zobrať, ale už vtedy boli v zanedbanom stave, mali vši, svrab, preto boli dlhodobo na PN, liečili sa doma, a po cca mesiaci sa mali vrátiť, kedy už ale P. odmietol internát, povedal, že bude zo D. dochádzať, ale aj keď napr. nastúpil na vlak, tak z neho za jazdy vyskočil, zobral so sebou aj B., alebo ušiel a na vlak vôbec nenastúpil. Oni mu aj trikrát vybavili hospitalizáciu na psychiatrii, prvýkrát im obžalovaná uviedla, že ho nechce hospitalizovať, že jej povedal, že sa napraví, druhýkrát uviedla, že nemá 20 Eur, ktoré bolo potrebné za hospitalizáciu zaplatiť, preto na tretíkrát jej všetko vybavili, od tých 20 Eur až po základné hygienické potreby na hospitalizáciu, ale matka vtedy vôbec neprišla. Potom mala nejaké konflikty s druhom, nejaký čas bola v Ž. N. S., a s nimi prestala úplne komunikovať, nevedeli, kde sa deti nachádzajú, každý mesiac to nahlasovali pani D. na úrad práce. Deti boli potom umiestnené do Detského domova v C. a obžalovaná by mala byť bezdomovkyňa niekde v A.P. A..

Vzhľadom na neprítomnosť svedkyne J. Q. C. na hlavnom pojednávaní bola v súlade s § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o jej výpovedi z prípravného konania.

Svedkyňa J. Q. C. v prípravnom konaní po zákonom poučení vypovedala, že je riaditeľkou Súkromnej spojenej školy so sídlom v K., pričom v marci 2017 sa celá rodina obžalovanej presťahovala z K. do D., pretože predali rodinný dom a deti sa stali žiakmi ZŠ vo D., ale následne sa opäť vrátili k nim do školy, a to dňa 06. 11. 2017. V tom čase sa vrátili vo veľmi zanedbanom stave, mali po celom tele svrab a hlavu plnú vši, preto hneď ostali doma na PN. Rodina žila vo veľmi zlom sociálnom prostredí, ale B. chodievala do školy vhodne a čisto oblečená. Spočiatku bol taký aj P., ale nakoľko u neho neprebíhala liečba, tak sa u neho vážne zhoršilo správanie. Problémy s dochádzkou u B. začali v mesiaci marec 2018, a od vtedy do 29. 06. 2018 vymeškala 245 neospravedlnených hodín. U P. začali problémy skôr, mal nasadenú psychiatrickú liečbu, až do dňa, kým sa nepresťahovali do D.. V školskom roku 2017/2018 bol žiakom siedmeho ročníka a mal 290 neospravedlnených hodín. Päťkrát ich škola vybavila jeho liečenie a hospitalizáciu na psychiatrii, ale nenastúpil ani na jednu liečbu. Až po piaty ročník mal čisté jednotky, v siedmom ročníku už mal veľmi zlé známky, bol agresívny, od obžalovanej vedeli, že bol agresívny aj na ňu. Obžalovaná bola viackrát kontaktovaná prostredníctvom terénnej pracovníčky, pričom spolupráca s ňou od apríla 2018 nebola žiadna. Neuhrádzala základné poplatky na stravu, lieky zakupovala základné škola, ktoré aj Andrejovi dávali, pokiaľ bol vo D., tak lieky nebral. Vedeli aj o tom, že druh obžalovanej vo výkone trestu, lebo ju napadol a P. ju bránil. Taktiež od terénnych pracovníčok vedeli, že obžalovaná požíva alkoholické nápoje. Vysvedčenia si deti neprevzali, posielali ich do domova, kde sa v tom čase deti nachádzali.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: výpisy klasifikácie (č.l. 39 - 40), správa ZŠ Kremnica (č.l. 41 - 42), výpisy z triednej knihy (č.l. 61 - 82), správa ÚPSVaR (č.l. 83), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5PPOm/2/2018 (č.l. 84 - 88), rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 8P/69/2008 (č.l. 94 - 95), uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 8P/65/2010 (č.l. 96 - 97), rozsudky Okresného súdu Žiar nad Hronom (č.l. 98 - 103), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/7/2018 (č.l. 107), rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/133/2009 (č.l. 108 - 111), uznesenie Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 5To/317/2009 (č.l. 112 - 114), správa ÚPSVaR (č.l. 115), správa Mesta Zvolen (č.l. 116 - 117), evidencia priestupkov (č.l. 118 - 120), rozhodnutia Okresného súdu Zvolen (č.l. 125 - 135), odpis registra trestov obžalovanej (č.l. 175 - 176).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovanej bola vzhľadom na jej výpoveď z prípravného konania, ako aj výpoveď poškodenej V. K. D., a svedkýň Mgr. V. R. a Ing. Q. C. bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Tiež bola potvrdená aj listinnými dôkazmi, a to výpismi z klasifikácie, z ktorých je zrejmy počet neospravedlnených vyučovacích hodín u oboch detí. Obžalovaná si bola vedomá toho, že deti musia plniť povinnú školskú dochádzku, avšak školu pravidelne nenavštevovali, a obžalovaná nespravila všetky kroky potrebné k tomu, aby došlo k náprave. Súd preto uznal vinu obžalovanej v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožní jej viesť záhaľčivý alebo nemravný život, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Obžalovaná L. Š. tak svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona pretože z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovanej súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bola za trestný čin odsúdená. Vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neupravovala, a predstavuje potom 6 mesiacov až 5 rokov.

Zo správ na obžalovanú vyplýva, že sa v minulosti dopustila 6 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovanej je zrejmé, že doposiaľ bola 4 krát súdne trestaná, naposledy jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/7/2018 zo dňa 21. 01. 2018 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov.

Súd potom obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmienenom odklade výkonu tohto trestu za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 20 mesiacov, v súlade s § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože aj keď obžalovaná spáchala trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, prejednávany trestný čin bol spáchaný z nedbanlivosti, teda nie úmyselným konaním. Súd pri výmere trestu, ako aj výmere skúšobnej doby prihliadol na doterajší život obžalovanej, okolnosti prípadu, a z akých dôvodov došlo ku zhoršeniu sociálnej situácie v rodine obžalovanej. Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatela, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci. Zároveň takýto trest postihuje len obžalovanú, a zabráni jej v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.